

Den foreslåede bestemmelse tilsigter en opretholdelse af dette system, dog således, at der sker ændring af afgrænsningen af, hvilke videnskabelige undersøgelser der har interesse i denne forbindelse, samt af det forhold, at kun videnskabelige undersøgelser i eneretskoncessionsområder kræver tilladelse fra råstofforvaltningen. Dette skal bl.a. ses på den baggrund, at koncessionsområdernes placering og udstrækning ofte skifter ret hurtigt. Det er i henhold til undergrundsloven energiministeren, der meddeler tilladelse til videnskabelige undersøgelser af undergrunden i Danmark. Med bestemmelsen i § 21 vil ansøgninger om og meddelelse af tilladelse til de angivne undersøgelser af videnskabelig karakter af betydning for den i § 7 nævnte virksomhed fortsat skulle varetages af Dansk Polarcenter, men for de nævnte undersøgelser kræves energiministerens tilslutning. I praksis kan dette ske ved, at de omfattede ansøgninger behandles efter hidtidig procedure i forhold til råstofforvaltningen. Råstofforvaltningens behandling vil ske med henblik på eventuel indsættelse i tilladelsen af betingelser om rapportering af relevante data fra undersøgelserne samt med sigte på at undgå, at undersøgelser, der reelt har karakter af forundersøgelse eller efterforskning af mineralske råstoffer eller vandkraftressourcer, behandles som videnskabelige undersøgelser.

Til § 22

Bestemmelsen er i sit indhold identisk med § 26 i den gældende råstofflov.

Til § 23

I kapitel 10 foreslås samlet bestemmelser indeholdende generelle regler for virksomhedens udførelse, om energiministerens beføjelse til ved forskrifter at foretage en nærmere regulering af virksomheden samt om myndighedsbehandlingen i øvrigt, dvs. bl.a. om godkendelsesprocedurer, tilsyn med virksomheden, monitoring, rapportering etc. Sådanne bestemmelser findes i mindre systematiseret form i den gældende råstofflov, bl.a. i §§ 4, 6, 8, 10, 13, 14 og 22.

De foreslåede bestemmelser i kapitel 10 er i højere grad end de nævnte bestemmelser i den gældende råstofflov udformet som rammebestemmelser, og som bestemmelser, der angiver de beføjelser, der henlægges under energiministeren til varetagelse af myndighedsbehandlingen. Den nærmere regulering af virksomheden forudsættes således at ske i de mere detaljerede vilkår i tilladelser efter §§ 6 og 7, i de forskrifter, der kan fastsættes efter § 24, samt i de vilkår, der knytter sig til godkendelserne efter § 25, stk. 1.

Udover vilkår om myndighedsbehandling kan der endvidere i tilladelser efter §§ 6 og 7 fastsættes vilkår om energiministerens adgang til at være repræsenteret som observatør i rettighedshaverens besluttende organer. Sådanne vilkår har hidtil alene været anvendt i rettigheder vedrørende større kulbrinteprojekter, hvor rettighedshaveren har været en selskabsgruppe organiseret som et joint venture.

§ 23 indeholder en generel overordnet fastsættelse af, at virksomhedens udførelse – udover at være undergivet de til enhver tid i Grønland og Danmark gældende retsregler – skal foregå på ordentlig måde og i overensstemmelse med anerkendt, god international praksis under tilsvarende forhold. Endvidere understreges miljø-, sikkerheds- og ressourcemæssige hensyn i en balance med hensynet til virksomhedens hensigtsmæssige tilrettelæggelse. Det er de samme overordnede principper, der vil være centrale i myndighedsbehandlingen.

En ressourcemæssig forsvarlig udnyttelse vil bl.a. indebære, at spild af råstoffer undgås og at udnyttelsen udføres i overensstemmelse med god international praksis for at opnå den størst mulige udnyttelse af den pågældende ressource.

Til § 24

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til den nu gældende råstofflovs § 4, 1. punktum, idet dog de centrale hensyn, der skal varetages, er præciseret i bestemmelsen. Det er endvidere præciseret, at reguleringen retter sig mod den virksomhed, der er omfattet af en tilladelse, uanset om virksomheden foregår i eller uden for det af tilladelsen omfattede område. Årsagen hertil er, at denne områdeafgrænsning alene er rettet mod at afgrænse den ressource, der må efterforskes eller udnyttes, og ikke mod at afgrænse de overfladearealer, som vil blive inddraget ved virksomhedens udførelse. Ofte vil således f.eks. behandlingsanlæg, transportanlæg (herunder rørledninger og udskibningsanlæg) samt infrastruktur i øvrigt – etableret som led i efterforsknings- eller udnyttelsesvirksomhed – helt eller delvis være placeret uden for det område, tilladelsen omfatter. Det er i den forbindelse afgørende, at de beføjelser, myndighedsbehandlingen er baseret på, også gælder sådanne anlæg m.v.

Bestemmelsen giver grundlag for en nærmere regulering gennem forskrifter inden for områder, hvor kompetencen ikke efter anden lovgivning er tillagt andre myndigheder og indebærer således ikke indskrænkning eller ændring af sådan kompetence. Opretholdelse af energiministerens beføjelse til at foretage en sådan regulering er af væsentlig betydning i forbindelse med råstofaktiviteter i Grønland, hvor der ikke hidtil har været basis eller behov for at gen-